

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul organizării și funcționării structurilor pentru situații de urgență

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

a) Prin *Hotărârea Guvernului nr. 951/2016 privind aprobarea Strategiei de consolidare și dezvoltare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru perioada 2016-2025*, la Obiectivul general nr. 1 – *Consolidarea rolului de autoritate în domeniul situațiilor de urgență*, a fost stabilit ca obiectiv specific „*perfecționarea legislației în domeniu*”, iar în cadrul *Obiectivului general nr. 4 – Consolidarea capacității umane, logistice și administrative*, a fost stabilit ca obiectiv specific „*îmbunătățirea politicii de personal pentru recrutare, selecționare, formare și asigurarea unei evoluții coerente și predictibile în carieră*”. Astfel, *amendarea legislației în vederea asigurării cadrului normativ pentru înființarea Școlii de Aplicație pentru Managementul Situațiilor de Urgență, denumită în continuare „Școala de Aplicație”* apare ca o necesitate în vederea consolidării rolului de autoritate în domeniul situațiilor de urgență.

b) La Obiectivul specific nr. III – *Consolidarea Sistemului Național Integrat pentru Situații de Urgență* al capitolului aferent Ministerului Afacerilor Interne din *Programul de Guvernare 2023-2024*, aprobat prin *Hotărârea Parlamentului nr. 22/2023 pentru acordarea încrederii Guvernului*, este prevăzută „*adaptarea mecanismelor de management al resurselor umane din sistemul național de urgență (sub toate aspectele care vizează încadrarea, dezvoltarea, pregătirea, formarea și perfecționarea personalului)*”.

c) Inițiativa Inspectoratului General pentru Situații de Urgență în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor legale ca urmare a numeroaselor modificări survenite de-a lungul timpului și care au creat anumite lacune legislative.

2.2. Descrierea situației actuale

I. La art. 1 din Regulamentul de organizare și funcționare al IGSU – Anexa 1 la *HG nr. 1490/2004*, se stipulează faptul că *sediul inspectoratului general* se află în municipiului București.

Ținând cont de necesitatea stringentă de a asigura continuitatea comenzii instituției și facilitarea managementului operațional în sistem integrat prin realizarea Centrului Național pentru Răspuns la Dezastre în cadrul Programului Operațional Infrastructură Mare 2014-2020 Axa 5, Obiectivul specific 5.2. – „*Creșterea nivelului de pregătire pentru o reacție rapidă și eficientă la dezastre a echipajelor de intervenție*, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217/2020 pentru modificarea art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență*, sediul inspectoratului general a fost stabilit ca fiind în București sau în localitățile limitrofe.

Astfel, norma instituită prin regulamentul de organizare și funcționare a rămas necorelată cu legislația de nivel superior, prin nearmonizarea ei cu dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 88/2001, cu modificările și completările ulterioare*, iar în situația în care sediul Centrului Național pentru Răspuns la Dezastre, și implicit al IGSU, va fi stabilit într-o localitate limitrofă municipiului București, s-ar crea o situație juridică ambiguă.

II. La art. 7 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare al IGSU – Anexa 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1490/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt enumerate categoriile de structuri care pot fi constituite și care pot funcționa în subordinea directă a IGSU, printre acestea regăsindu-se și grupul de prevenire și intervenție. O trimitere la același tip de subunitate se regăsește inclusiv la art. 4 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Criteriile de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor profesioniste pentru situații de urgență, aprobate prin *Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare*, elaborate în aplicarea prevederilor art. 6 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 88/2001, cu modificările și completările ulterioare*, fac referire, la art. 5 alin. (1), la o structură de intervenție denumită *grup de intervenție*.

În fapt, *grupul de prevenire și intervenție* și *grupul de intervenție* reprezintă una și aceeași structură, având atribuții în domeniul asigurării acțiunilor de răspuns în situații de urgență.

Păstrarea actualei denumiri atribuite structurii de nivel grup potrivit mențiunilor celor două hotărâri ale Guvernului creează confuzie în ceea ce privește rolul acesteia și împiedică modificarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor profesioniste pentru situații de urgență, aprobate prin *Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare*, în ceea ce privește organizarea acestui tip de subunitate.

III. Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență a fost supus, în ultimii ani, unui proces de dezvoltare accelerată, impusă pe de-o parte de nevoia de a răspunde prompt provocărilor din ce în ce mai diverse și de pe altă parte de necesitatea alinierii la standardele europene, iar infrastructura de formare profesională actuală, proiectată pentru un sistem din trecut care gestiona un număr redus de tipuri de riscuri în comparație cu cele care sunt gestionate în prezent, este subdimensionată, neputând asigura necesarul de pregătire impus de nevoile actuale.

Extinderea ariei intervențiilor pe tipuri de riscuri este îngreunată inclusiv de fluctuația personalului manifestată prin ieșirea și intrarea în număr foarte mare a cadrelor militare din/în sistem.

În acest sens, în perioada 2018-2023, la nivel instituțional s-au înregistrat pierderi de peste 6800 de cadre militare care au trecut în rezervă ori s-au mutat la alte structuri ale ministerului. Pentru atenuarea efectelor generate de acestea, s-au depus eforturi constante pentru completarea deficitului prin majorarea cifrelor de școlarizare la instituțiile de învățământ care pregătesc personal pentru nevoile IGSU și, în principal, prin organizarea concursurilor de ocupare a posturilor vacante cu personal din sursă externă.

În urma acestor demersuri, în perioada 2018-2023, în inspectoratul general și unitățile subordonate au fost încadrate aproximativ 6400 de cadre militare, dintre acestea 4200 fiind provenite din sursă externă și 2200 din instituțiile de învățământ ale sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională.

Conform reglementărilor statuate la nivelul ministerului în domeniul resurselor umane, personalul încadrat din sursă externă are obligația de a urma, în primul an de activitate, cursul pentru inițiere în carieră. La această dată, necesarul de formare profesională prin cursuri pentru inițiere în carieră este de aproximativ 1500 de ofițeri și subofițeri.

În realitate nu există posibilitatea realizării acestui obiectiv, întrucât Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență, singurul centru de formare profesională din subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care asigură atât formarea profesională a personalului instituției, cât și formarea reprezentanților autorităților centrale și locale pe linie de protecție civilă, are o capacitate limitată de locuri pentru activități de formare în Școala de Aplicație (aproximativ 25 cursanți/serie).

Potrivit prevederilor *art. 5 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare*, structurile militare ale Ministerului Afacerilor Interne au obligația să elaboreze ghiduri ale carierei specifice fiecărei arme.

Cadrul normativ menționat, precum și necesitatea de a implementa un sistem de evoluție în carieră bazat atât pe criteriile de experiență în domeniile de specialitate dar și pe competențe profesionale, au impus proiectarea unui Ghid al carierei pentru cadrele militare în activitate din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și unitățile subordonate adaptat nevoilor de performanță actuale, care să conducă la eficientizarea proceselor de muncă la toate nivelurile instituționale.

Pentru a răspunde nevoilor determinate de implementarea ghidului în cauză, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 505/2023* și care urmează a se aplica din luna mai a anului 2024, se impune dezvoltarea infrastructurii actuale de pregătire prin **înființarea unei școli de aplicație**, cu misiunea de a asigura formarea continuă și prin cursuri de inițiere în carieră a ofițerilor din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și al unităților subordonate.

Printre atribuțiile școlii menționăm formarea profesională:

1. a personalului în domeniul gestionării situațiilor de urgență și de protecție civilă;
2. a personalului în domeniul prevenirii situațiilor de urgență;
3. prin cursuri de inițiere în carieră, respectiv prin cursuri necesare îndeplinirii condițiilor de evoluție în carieră a cadrelor militare stabilite prin Ghidul carierei cadrelor militare în activitate din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și din unitățile subordonate, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 505/2023*.

De altfel, înființarea acestei școli se circumscrie măsurilor cuprinse în documentele programatice aprobate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate prin *Programul de Guvernare 2023-2024*.

Totodată, potrivit *art. 1 pct.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu incidență în domeniul managementului situațiilor de urgență și al protecției civile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 253/2020*, Departamentului pentru Situații de Urgență îi revin o serie de atribuții, precum:

- ✓ coordonare integrată, cu caracter permanent, la nivel național, a activităților de protecție civilă, de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență, de asigurare a resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării provizorii de normalitate, inclusiv de prim ajutor calificat și asistență medicală de urgență, în cadrul unităților și compartimentelor de primire a urgențelor (UPU/CPU), precum și în cadrul structurilor SMURD și serviciilor publice de ambulanță, până la internarea în spital sau externarea din UPU/CPU;
- ✓ elaborare, coordonare și evaluare metodologică a activității de formare profesională și de educație continuă în domeniul asistenței medicale de urgență și a primului ajutor calificat, în colaborare cu structurile specializate ale Ministerului Sănătății și ale celorlalte instituții sau structuri cu atribuții în domeniu;
- ✓ coordonare și evaluare metodologică a activității de formare profesională și de educație continuă în domeniul intervențiilor de salvare montană și în mediu subteran speologic, precum și a activităților de căutare-salvare canină în domeniul situațiilor de urgență, în colaborare cu structurile specializate în domeniu.

La nivel național, Departamentul pentru Situații de Urgență coordonează activitatea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și a Inspectoratului General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne. De asemenea, coordonează operațional serviciile de ambulanță județene, respectiv Serviciul de Ambulanță București-Ilfov, UPU/CPU, serviciile publice Salvamont și Salvaspeo și activitățile de căutare-salvare canină în domeniul situațiilor de urgență.

În exercitarea atribuțiilor, Departamentul pentru Situații de Urgență colaborează cu celelalte ministere, autorități și instituții din cadrul Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Exceptând instituțiile de învățământ, la momentul actual nu există o instituție de formare profesională în subordinea Ministerului Afacerilor Interne care să integreze, cu precădere, dezvoltarea profesională a personalului propriu al Departamentului pentru Situații de Urgență, precum și a întregului personal aflat în coordonarea acestuia.

În sensul *Protocolului I – Protocol adițional la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949 privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale*, prin termenul „protecție civilă” se înțelege îndeplinirea tuturor sarcinilor umanitare, sau a mai multora dintre ele, destinate să protejeze populația civilă împotriva pericolelor sau a catastrofelor și s-o ajute să depășească efectele lor imediate, asigurând condițiile necesare supraviețuirii acesteia.

Aceste sarcini sunt următoarele:

1. serviciul de alertă;
2. evacuarea;
3. punerea la dispoziție și organizarea de adăposturi;
4. aplicarea măsurilor de camuflaj;
5. salvare;
6. servicii sanitare, inclusiv prim ajutor și asistență religioasă;
7. lupta contra focului;
8. repararea și semnalizarea zonelor periculoase;
9. decontaminarea și alte măsuri de protecție analoage;
10. adăpostirea și aprovizionarea de urgență;
11. ajutor în caz de urgență pentru restabilirea și menținerea ordinii în zonele sinistrate;
12. restabilirea de urgență a serviciilor indispensabile de utilitate publică;
13. servicii funerare de urgență;
14. ajutor în ocrotirea bunurilor esențiale pentru supraviețuire;
15. activități complementare necesare îndeplinirii oricăreia din sarcinile menționate mai sus cuprinzând planificarea și organizarea, dar care nu se limitează la acestea.

Dintr-o analiză a acestor prevederi, se poate observa că sferei protecției civile i se circumscriu o serie de acțiuni ce aparțin domeniului situațiilor de urgență.

În anul 2019, Departamentul pentru Situații de Urgență a solicitat Directorului General al Direcției Generale pentru Securitate Civilă și Gestiunea Riscurilor din subordinea Ministerului de Interne din Franța efectuarea unui audit extern al sistemului de formare a pompierilor din România de către o echipă de auditori de la Școala Națională Superioară pentru Formarea Pompierilor Salvatori (ENSOSP), prin care a fost evaluat sistemul de formare, atât în privința formării inițiale, cât și în cea a formării continue.

Echipa de auditori a prezentat specialiștilor români concluziile auditului, care au relevat următoarele:

- ✓ IGSU este într-un proces de tranziție în contextul global al transformării instituțiilor europene, formarea profesională ocupând un loc preponderent și fiind un garant al succesului acestui proces;
- ✓ necesitatea reformării sistemului de formare pentru ca acesta să devină mai flexibil și adaptat realității din teren;
- ✓ metodele și instrumentele de formare trebuie să răspundă nevoilor cursanților, formarea profesională inițială fiind mult prea teoretică;
- ✓ considerarea procesului de formare continuă ca o activitate la fel de importantă ca timpul normal de lucru, având în vedere complexitatea și particularitățile într-o continuă schimbare a serviciilor de urgență, riscurile din ce în ce mai numeroase la care trebuie să se facă față și, totodată, evoluția metodelor și tehnicilor de intervenție;

- ✓ schimbarea relației profesor/cursant în contextul accesului la informații, punându-se accent pe deprinderea de competențe, confruntarea cu situațiile reale fiind în centrul procesului de formare.

Îmbunătățirea pregătirii bazată pe dezvoltarea abilităților practice a personalului din coordonarea/coordonarea operațională a Departamentului pentru Situații de Urgență, precum și a personalului propriu al departamentului reprezintă un obiectiv important la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, având în vedere evenimentele naționale și internaționale și riscurile din ce în ce mai complexe (conflicte armate, cutremure majore, inundații etc.) la care personalul este chemat să intervină.

În același timp, prin reglementarea pregătirii personalului din structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență ar putea fi reduse cheltuielile generate de formarea/dezvoltarea profesională prin alți furnizori externi, precum și cele de transport și cazare, care ar implica încheierea unor convenții ce implică negocierea condițiilor participării efective în cadrul programelor de pregătire, fără a garanta încheierea și executarea efectivă, într-un domeniu în care interesul public primează și constă în asigurarea efectivă a pregătirii personalului care își desfășoară activitatea în domeniul situațiilor de urgență.

Nu în ultimul rând, Școala de Aplicație ar putea deveni un furnizor util de formare profesională pentru personalul cu atribuții similare din cadrul altor țări, prin organizarea unor eventuale schimburi de experiență, potrivit protocoalelor încheiate în această direcție.

Soluția pregătirii personalului din instituțiile aflate în coordonare și coordonare operațională, cât și a personalului propriu prin intermediul cursurilor organizate în cadrul Școlii de Aplicație în vederea formării inițiale/formării continue a personalului răspunde nevoii de formare a personalului care își desfășoară activitatea în domeniul asistenței medicale de urgență și a primului ajutor calificat, cât și în domeniul intervențiilor de salvare montană și în mediul speologic, precum și a activităților de căutare-salvare canină în domeniul situațiilor de urgență.

Prin înființarea Școlii de Aplicație, în subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, precum și prin organizarea unor cursuri/programe de formare profesională pentru personalul din coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, respectiv personalul propriu Departamentului pentru Situații de Urgență, ar fi facilitată reducerea cheltuielilor legate de logistică, cazare, formatori și resurse, prin asigurarea de la bugetul de stat, prin bugetul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, aprobat potrivit legii.

De asemenea, planificarea la cursuri ar fi predictibilă, cursanții beneficiind totodată de formatori experimentați în domeniul situațiilor de urgență.

Proiectarea și dimensionarea Școlii de Aplicație, căreia să-i revină misiunea de a forma și dezvolta profesional mai multe categorii de personal implicate în domeniul protecției civile și prim ajutor calificat, derivă din prevederile normative actuale incidente referitoare la formarea profesională, care reglementează atribuțiile ce revin Departamentului pentru Situații de Urgență pe linia asigurării coordonării formării și perfecționării personalului din instituțiile aflate în coordonare, precum și din complexitatea misiunilor extinse la nivel național și internațional ca urmare a creșterii riscurilor la dezastru și tipurilor diverse de intervenții în situații de protecție civilă.

Pentru asigurarea funcționării școlii în condiții corespunzătoare este necesar un număr de peste 70 de posturi, iar acestea sunt asigurate din numărul de posturi repartizat Ministerului Afacerilor Interne prin hotărârea Guvernului nr. 913/2021 pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, ca urmare a aprobării **Memorandumului cu tema: redresarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și a structurilor subordonate.**

Pentru început – până la identificarea unui sediu permanent, Școala de Aplicație va funcționa în spațiile puse la dispoziție de Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență, care permit parcurgerea programelor de pregătire de către un număr maxim de 25 de cursanți/serie.

Prin intermediul Școlii de Aplicație se dorește formarea unui număr cât mai mare de cursanți, pe diferite domenii de activitate. Cu dotările logistice/de personal corespunzătoare și de cazare se urmărește formarea unui număr de 120 de cursanți/serie.

Forma de bază a pregătirii ce se va organiza în cadrul Școlii de Aplicație o constituie stagiile de formare/cursurile de zi (de inițiere, de perfecționare sau de specializare) de tip compact sau modular cu o durată între 5 zile și 13 săptămâni.

În ceea ce privește oferta educațională, aceasta va fi stabilită după înființarea școlii și va fi adaptată în funcție de spațiile de curs și de cazare puse la dispoziție, precum și de personalul disponibil. Cursurile vor fi cele necesare îndeplinirii condițiilor de evoluție în carieră a cadrelor militare stabilite prin ***Ghidul carierei cadrelor militare în activitate din Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și din unitățile subordonate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 505/2023.***

Proiectul privind dezvoltarea instituțională pe termen mediu de 3-5 ani, planurile operaționale pentru primul an de funcționare precum și prognozele și așteptările privind rezultatele cursanților vor fi elaborate după încadrarea personalului în organigrama școlii de aplicație și vor fi în strânsă concordanță cu posibilitățile materiale existente (spații de cazare, spații de curs, etc.)

Resurse materiale și cele financiare ale instituției de învățământ, managementul și structura instituțională precum și resurse umane proiectate pentru asigurarea activităților de formare și a celor suport vor fi stabilite după înființarea Școlii de Aplicație.

În ceea ce privește costurile privind funcționarea Școlii de Aplicație, este necesar să fie stabilit ca acoperirea costurilor aferente cu organizarea și desfășurarea cursurilor/programelor de formare profesională în cadrul acesteia, precum și cele legate de cazarea participanților, să se realizeze din bugetul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, organ de specialitate al administrației publice centrale care asigură, la nivel național, punerea în aplicare într-o concepție unitară a legislației în vigoare în domeniile apărării vieții, bunurilor și a mediului împotriva incendiilor și dezastrelor, precum și al realizării măsurilor de protecție civilă și gestionarea situațiilor de urgență.

Arătăm, totodată, că pregătirea în domeniul managementului situațiilor de urgență este una esențialmente gratuită, acest fapt fiind susținut în mod constant de reglementările specifice. Exemplificăm în acest sens dispozițiile *art. 92 alin. (1) și (2) și art. 93 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că acordarea asistenței medicale publice de urgență, la toate nivelurile ei, este o datorie a statului și un drept al cetățeanului. De asemenea, finanțarea acordării asistenței medicale publice de urgență se face de la bugetul de stat, prin Ministerul Sănătății și bugetul Ministerului Afacerilor Interne, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, din bugetul autorităților publice locale, precum și din alte surse prevăzute de lege, inclusiv donații și sponsorizări. De asemenea, la art. 2 și art. 3 alin. (1) din *Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public, național, cu caracter permanent, la care sunt obligate să participe, în condițiile prezentei legi, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice aflate pe teritoriul României, iar coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul apărării împotriva incendiilor se asigură de Ministerul Afacerilor Interne, la nivel central prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar la nivel local prin inspectoratele pentru situații de urgență județene și București-Ilfov.

În sensul gratuității serviciilor din domeniul situațiilor de urgență sunt și dispozițiile *Legii nr. 481/2004 privind protecția civilă*, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel,

potrivit *art. 1* protecția civilă este o componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit prezentei legi, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturării operative a urmărilor acestora și asigurării condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate. Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor ce revin, potrivit prezentei legi, autorităților administrației publice centrale și locale, celorlalte persoane juridice de drept public și privat române, precum și persoanelor fizice. De asemenea, potrivit art. 35 din același act normativ formarea, perfecționarea și specializarea personalului serviciilor de urgență profesionale și al structurilor componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență se realizează în instituțiile de învățământ de profil din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a Ministerului Apărării Naționale, precum și în alte unități abilitate din țară și din străinătate.

Nu în ultimul rând arătăm că potrivit *art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și completările ulterioare*, cheltuielile curente și de capital ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

IV. Potrivit dispozițiilor *Hotărârii Guvernului nr. 1492/2004 privind principiile de organizare, funcționare și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale, cu modificările și completările ulterioare*, serviciile de urgență profesionale fac parte din categoria *serviciilor publice deconcentrate*.

De asemenea, actul normativ în discuție, stabilește, la art. 7, că șeful inspectoratului pentru situații de urgență se numește, în condițiile legii, *la propunerea prefectului*.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care a abrogat *Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului*, stabilește la art. 254 lit. d) că, în exercitarea rolului constituțional de conducere a serviciilor publice deconcentrate, prefectul are obligația de a desemna, prin ordin, un reprezentant al instituției prefectului în comisia de concurs pentru ocuparea postului de conducător al unui serviciu public deconcentrat din județ.

Prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul managementului situațiilor de urgență și al apărării împotriva incendiilor*, serviciile de urgență profesionale au fost eliminate din categoria serviciilor publice deconcentrate.

Astfel, normele prevăzute la *art. 1 art. 2 alin. (4), art. 3 alin. (1) și art. 7 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare*, sunt în contradicție cu prevederile legislației de nivel superior, iar menținerea lor în actuala formă reprezintă o abatere de la principiile statuate de legislația care reglementează normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

V. La *art. 9 alin. (5) și alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare*, se prevede faptul că echipajele, echipele și personalul operativ din componența subunităților care execută serviciul permanent în aceeași tură **constituie garda de intervenție, condusă nemijlocit de către șeful acesteia**. La momentul prezent, **asigurarea comenzii gărzii se realizează de către personal militar din corpul subofiterilor**. Acesta asigură, în baza prevederilor *art. 46 alin. (1) din Regulamentul privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție de urgență profesionale*, aprobat prin *Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1134/2006, cu modificările și completările ulterioare*, **conducerea acțiunilor de intervenție în urgența I**.

Prin modificările aduse *Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin art. III pct. 13 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul managementului situațiilor de urgență și al apărării împotriva incendiilor*, atribuțiile instituției au fost extinse, în sensul că s-a stabilit ca intervenția pentru stingerea incendiilor și salvarea persoanelor la navele aflate în porturi, în apele teritoriale române și la platformele maritime de foraj și extracție să se asigure de serviciile profesioniste pentru situații de urgență, care preiau în coordonare operațională, la momentul sosirii la locul intervenției, toate forțele și mijloacele.

Atribuirea acestor noi responsabilități, în contextul derulării la nivelul inspectoratului general a procedurilor specifice pentru achiziționarea unor mijloace tehnice de resortul naval, au impus înființarea unor echipaje de intervenție conduse de cadre militare din corpul ofițerilor, acestea fiind grupate în subordinea Detașamentului special naval – subunitate nou constituită la nivelul Inspectoratului pentru Situații de Urgență al Județului Constanța și destinată asigurării răspunsului exclusiv la Marea Neagră.

Într-o astfel de situație, prin raportare la specificul intervențiilor detașamentului menționat, precum și ținând seama de dispozițiile *Regulamentului serviciului la bordul navelor aparținând MAI*, aprobat prin *Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 307/2009, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la atribuțiile echipajelor ambarcațiunilor/navelor și serviciile ce se organizează și execută la bordul acestora, **stabilirea unei persoane pentru asigurarea comenzii gărzii de intervenție nu mai apare ca necesară.**

În aceste împrejurări, pe lângă faptul că actuala normă prevăzută la art. 9 alin. (6) din *Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare*, dacă ar fi aplicată întocmai în situația prezentată mai sus, ar genera alocarea nejustificată de resursă umană, ar determina, la nivelul subunității menționate, inclusiv subordonarea ofițerilor de către subofițeri. Or, o astfel de situație, în absența amendării cadrului normativ actual, ar crea o ambiguitate în ceea ce privește resursa umană necesară și asupra respectării relațiilor ierarhice reglementate prin regulamentele militare.

VI. În conformitate cu prevederile art. 5 din *Regulamentul de organizare și funcționare al IGSU – Anexa 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1490/2004, cu modificările și completările ulterioare*, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este organul de control abilitat pentru supravegherea pieței produselor/familiilor de produse cu rol în satisfacerea cerinței de securitate la incendiu.

Totodată, potrivit *Hotărârii Guvernului nr. 1236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare*, IGSU este autoritatea de supraveghere a pieței produselor pentru construcții din categoria echipamentelor fixe de luptă împotriva incendiilor – echipamente fixe pentru alarmă/detectarea incendiului, stingerea incendiilor, și pentru controlul focului și fumului, domeniu armonizat cu legislația Uniunii Europene.

De asemenea, în baza principiului recunoașterii reciproce, IGSU asigură supravegherea pieței pentru mijloacele tehnice pentru apărarea împotriva incendiilor în domeniul nearmonizat cu legislația Uniunii Europene.

VI.A. Domeniul armonizat cu legislația Uniunii Europene:

Pentru crearea cadrului juridic necesar punerii în aplicare a prevederilor *Regulamentului (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr.305/2011*, a fost adoptată *Ordonanța Guvernului nr. 20/2023 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2019/1020 al Parlamentului European*

și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Conform prevederilor *Regulamentului (UE) 2019/1020*, structura de supraveghere a pieței din cadrul inspectoratului general își desfășoară activitățile pentru a asigura următoarele:

- ✓ supravegherea eficientă a pieței pe teritoriul României a produselor puse la dispoziție online și offline în ceea ce privește produsele care intră sub incidența legislației de armonizare cu legislația Uniunii;
- ✓ luarea, de către operatorii economici, de măsuri corective adecvate și proporționale în ceea ce privește conformarea cu legislația respectivă și cu regulamentul;
- ✓ luarea unor măsuri adecvate și proporționale dacă operatorul economic nu ia măsuri corective;
- ✓ exercitarea competențelor și îndeplinirea sarcinilor în mod independent, imparțial și nepărtinitor.

Totodată, structura de supraveghere a pieței, efectuează verificări corespunzătoare ale caracteristicilor produselor la o scară adecvată, prin intermediul unor verificări ale documentelor și, după caz, controale fizice și de laborator bazate pe eșantioane adecvate, acordând prioritate resurselor și acțiunilor acestora pentru a asigura supravegherea eficientă a pieței și ținând seama de strategia națională de supraveghere a pieței menționată la art.13 din Regulament.

În situația în care autoritatea de supraveghere a pieței stabilește că un produs nu este în conformitate cu prevederile legislației Uniunii Europene sau cu cele ale actelor normative de punere în aplicare a legislației Uniunii Europene de armonizare, aplicabile acestuia, aceasta trebuie să ia măsurile necesare și să acționeze pentru îndeplinirea conformității. Acțiunile corective depind de gradul de neconformitate, care trebuie stabilit, de la caz la caz, în concordanță cu principiul proporționalității, și sunt următoarele:

- ✓ autoritatea de supraveghere a pieței solicită operatorului economic, potrivit obligațiilor ce îi revin, să aducă produsul în conformitate;
- ✓ în situația în care măsurile inițiale nu au condus la rezultatele așteptate sau rezultatele obținute sunt considerate insuficiente, autoritatea de supraveghere a pieței va lua măsurile pentru a restricționa ori a interzice punerea la dispoziție pe piață și/sau punerea în funcțiune a produsului în cauză și/sau pentru a asigura retragerea lui de pe piață și/sau rechemarea acestuia. Retragerea de pe piață a produselor neconforme și/sau rechemarea acestora va fi/vor fi realizată/realizate de către producător, reprezentantul său autorizat ori de către importator.

De asemenea, pentru a evalua un produs, este necesară informarea producătorului/persoanei responsabile cu introducerea pe piață a produsului și introducerea acestuia în ICSMS (Sistem de Informare și Comunicare pentru Supravegherea Pieței). ICSMS este un instrument IT, creat de Comisia Europeană care pune la dispoziție o platformă de comunicare cuprinzătoare pentru autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre ale Uniunii.

Totodată, în conformitate cu prevederile *art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2023*, în aplicarea prevederilor *art. 25-28 din Regulamentul (UE) 305/2011*, autoritățile de supraveghere a pieței încheie acorduri de colaborare cu Autoritatea Vamală Română prin care se asigură schimbul de informații cu scopul de a evita introducerea pe piață a produselor neconforme provenite din afara Uniunii, respectiv de a detecta astfel de produse anterior punerii lor în liberă circulație. În acest sens, autoritățile de supraveghere a pieței furnizează Autorității Vamale Române informații privind categoriile de produse sau identitatea operatorilor economici în cazul cărora a fost identificat un risc mai ridicat de neconformitate.

În baza informațiilor transmise de structura de supraveghere a pieței, Autoritatea Vamală Română, poate suspenda punerea în liberă circulație a unui anumit produs și informează autoritățile de

supraveghere a pieței în cazul în care, în cursul controalelor în temeiul *art. 25 alin. (3) din Regulament*, se constată că:

- ✓ produsul nu este însoțit de documentația cerută de dreptul Uniunii care i se aplică sau există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea, exactitatea sau caracterul complet al acestor documente;
- ✓ produsul nu este marcat sau etichetat în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil acestuia;
- ✓ produsul poartă un marcaj CE sau un alt marcaj prevăzut în dreptul Uniunii aplicabil acestuia, care a fost aplicat în mod fals sau înșelător;
- ✓ numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și datele de contact, inclusiv adresa poștală, ale unui operator economic cu sarcini privind produsul care face obiectul anumitor acte din legislația de armonizare cu legislația Uniunii nu sunt precizate sau nu sunt ușor de identificat în conformitate cu art. 4 alin.(4); sau
- ✓ din orice alt motiv, atunci când este justificat să se creadă că produsul nu respectă dreptul Uniunii aplicabil acestuia sau că produsul prezintă un risc grav pentru sănătate, siguranță, mediu sau orice alt interes.

În cazul în care punerea în liberă circulație a unui produs a fost suspendată în conformitate cu cele menționate mai sus, respectivul produs trebuie pus în liberă circulație, dacă toate celelalte cerințe și formalități legate de această măsură au fost îndeplinite și, în cazul în care, în termen de 4 zile lucrătoare de la suspendare, Autorității Vamale Române nu i s-a solicitat de către autoritățile de supraveghere a pieței să mențină suspendarea.

Având în vedere termenul redus de 4 zile lucrătoare în care autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să ia o decizie cu privire la menținerea suspendării punerii în circulație a unor produse, sau ridicarea suspendării, practica a demonstrat că structura de la nivelul inspectoratului general (4 posturi de ofițeri și un subofițer – **la momentul actual fiind încadrați doar 2 ofițeri**), nu poate efectua o evaluare eficientă (întrucât activitatea implică verificări fizice ale produsului la fața locului) și stabilirea unor măsuri corespunzătoare.

Totodată, având în vedere dinamica armonizării standardelor din domeniul produselor pentru construcții, numărul de produse pentru construcții din domeniul de competență al inspectoratului general a crescut în mod constant, ceea ce a condus la un număr mai mare de verificări. Astfel, chiar și în situația unei încadrări la maxim a structurii de control din cadrul inspectoratului general, activitatea nu ar putea fi acoperită astfel încât să se respecte un standard de performanță.

Potrivit prevederilor *art. 10 alin. (5) din Regulament*, pentru a efectua supravegherea pieței în ceea ce privește produsele puse la dispoziție online și offline cu aceeași eficacitate pentru toate canalele de distribuție, statele membre se asigură că propriile autorități de supraveghere a pieței și birourile unice de legătură dispun de resursele necesare, inclusiv suficiente resurse bugetare și de altă natură, cum ar fi un număr suficient de personal competent, de expertiză, de proceduri și de alte mecanisme pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor lor.

Pentru îmbunătățirea activității de supraveghere a pieței produselor în vederea îndeplinirii atribuțiilor din legislația Uniunii Europene și din actele normative de punere în aplicare a legislației Uniunii Europene, precum și pentru o monitorizare mai eficientă a produselor din domeniul de competență al IGSU, implicarea inspectoratelor pentru situații de urgență în activitatea de supraveghere a pieței produselor pentru construcții din domeniul de competență al inspectoratului general apare mult mai eficientă, inspectoratul general având mai mult rol de coordonare prin desfășurarea anumitor activități, ca cele de:

- ✓ cunoaștere a pieței;
- ✓ planificare a activităților;
- ✓ punere în aplicare a campaniilor de supraveghere a pieței.

Astfel, în situația nerealizării transferului de atribuții către inspectoratele pentru situații de urgență se previzionează următorul *impact negativ*:

- neîndeplinirea obligațiilor ce revin României în ceea ce privește supravegherea pieței produselor pentru construcții potrivit prevederilor *Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului*, având în vedere rolul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență de autoritate în domeniu;

- imposibilitatea asigurării *in integrum* a cerinței fundamentale securitate la incendiu, astfel cum este definită în *Anexa nr.1 la Regulamentul (UE) nr.305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului*, având în vedere faptul că, construcțiile trebuie să corespundă, atât în ansamblu, cât și pe părți separate, utilizării preconizate, ținând seama mai ales de sănătatea și siguranța persoanelor implicate de-a lungul întregului ciclu de viață al construcțiilor;

- neîndeplinirea obligației clare de a controla într-un mod proactiv produsele puse la dispoziție pe piață;

- imposibilitatea stabilirii cu rapiditate a producătorului sau importatorului responsabil de introducerea pe piață a produsului, ceea ce ar permite autorității de supraveghere a pieței să solicite informații și să remedieze neconformitatea în mod eficient și în timp util;

- lipsa unor evaluări minuțioase și eficiente la solicitarea Autorității Vamale Române cu privire la controalele efectuate asupra produselor care urmează să fie introduse pe piața Uniunii;

- supravegherea ineficientă a pieței produselor puse la dispoziție online și offline care intră sub incidența reglementărilor tehnice.

VI.B. Domeniul nearmonizat cu legislația Uniunii Europene :

Având în vedere că la data de 19 aprilie 2020 a intrat în vigoare *Regulamentul (UE) 2019/515*, care impune corelarea unor prevederi legale cu cele ale noii reglementări europene și face necesară întărirea rolului de autoritate pe segmentul supravegherii pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, precum și pentru eficientizarea activității de supraveghere a pieței în domeniul nearmonizat cu legislația Uniunii Europene, *Legea nr. 307/2006* a fost modificată și completată prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 80/2021*. Astfel, s-a stabilit faptul că „*supravegherea pieței pentru produsele menționate la alin. (2) este realizată de Inspectoratul General și inspectorate*”. De asemenea, prin modificarea legii, în corelare cu *Regulamentul (UE) nr. 515/2019* au fost stabilite un set de sancțiuni.

Astfel, art. 52 din *Legea nr. 307/2006*, astfel cum a fost modificată prin *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 80/2021*, prevede că:

- *mijloacele tehnice pentru apărarea împotriva incendiilor se introduc pe piață și se utilizează conform legii;*
- *în domeniul nereglementat de Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011, introducerea pe piață a produselor se face pe baza metodologiei de certificare a conformității și de supraveghere a pieței;*
- *metodologia se elaborează de Inspectoratul General și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;*
- *supravegherea pieței pentru produsele în cauză este realizată de **Inspectoratul General și inspectorate**.*

Impactul negativ previzionat privind neadoptarea măsurilor de transfer a atribuțiilor de supraveghere a pieței:

- nerespectarea obligațiilor stabilite prin *Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019* privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a *Regulamentului (CE) nr. 764/2008*, referitor la întărirea rolului de autoritate pe segmentul supravegherii pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor;

- o supraveghere a pieței deficitare ar avea consecințe negative pentru buna funcționare a unor aspecte privind organizarea apărării împotriva incendiilor, având în vedere rolul mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor în protejarea vieții și a bunurilor;
- identificarea operatorilor economici din lanțul de distribuție a produselor neconforme care prezintă un risc la utilizare pe piață, provenite din comerțul online și offline, va fi dificil de realizat în vederea dispunerii unor măsuri administrative/colaborare în vederea eliminării neconformităților identificate.

Astfel, apare ca imperioasă lărgirea ariei structurilor cu rol în supravegherea pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor.

VII. În conformitate cu prevederile *art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare*, inspectoratul pentru situații de urgență îndeplinește misiuni specifice într-o porțiune din teritoriul național, denumită **zonă de competență, care coincide, de regulă, cu teritoriul județului**. Zona de competență atribuită fiecărui inspectorat este stabilită prin anexa la aceeași hotărâre a Guvernului.

În acord cu zona de competență astfel stabilită, inspectoratele pentru situații de urgență ale județelor Constanța și Tulcea îndeplinesc misiuni pe teritoriul județelor Constanța, respectiv Tulcea.

În fapt, conform noilor competențe și misiuni atribuite prin modificările aduse *Legii nr.307/2006, cu modificările și completările ulterioare*, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2014*, ambele inspectorate ar putea îndeplini misiunile prevăzute de lege cu privire la intervenția în marea teritorială și la platformele maritime de foraj și extracție.

Marea teritorială și limitele sale sunt definite la *art. 2 din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României*. Potrivit dispozițiilor *art. 10 alin. (1) lit. c) din această lege*, România exercită drepturi exclusive privind amplasarea și folosirea de instalații și lucrări destinate explorării și exploatarea resurselor naturale (platforme maritime de foraj și extracție) din zona economică exclusivă a României în Marea Neagră, zonă care include și zona contiguă prin raportare la prevederile *art. 9 alin. (1)* coroborate cu cele ale *art. 7* din același act normativ.

Din planurile de analiză și acoperire a riscurilor întocmite la nivel comitetelor pentru situații de urgență ale județelor Constanța și Tulcea, au reieșit următoarele:

- ✓ litoralul românesc străbate ambele județe;
- ✓ caracteristicile climatice din cele două județe sunt asemănătoare;
- ✓ în zona județului Constanța, lungimea litoralului reprezintă circa 55% din lungimea totală a litoralului românesc;
- ✓ țărmul Mării Negre din județul Constanța este adiacent unei zone unde infrastructura și așezările umane sunt prezente într-un număr foarte mare, reprezentând una dintre cele mai importante zone turistice ale României, în timp ce țărmul Mării Negre din județul Tulcea este adiacent Deltei Dunării, zonă în care infrastructura și așezările umane sunt reduse ca număr;
- ✓ în condițiile în care circa jumătate din suprafața județului Tulcea este reprezentată de Delta Dunării, rețeaua hidrografică de la nivelul județului are influențe negative în ceea ce privește mobilitatea terestră a mijloacelor de intervenție care ar prelua victimele rezultate în urma unei situații de urgență produse pe mare. Prin comparație, în cazul județului Constanța, rețeaua hidrografică nu are influențe radicale asupra mobilității resurselor terestre;
- ✓ populația județului Constanța este de aproximativ 3 ori mai mare decât populația județului Tulcea, ceea ce ar putea fi considerat un avantaj în identificarea și selecționarea de personal specializat pentru încadrarea de mijloace navale;
- ✓ porturile din județul Constanța sunt amplasate la Marea Neagră și dispun de o infrastructură care permite acostarea navelor maritime, comparativ cu porturile din județul Tulcea care sunt amplasate pe fluviul Dunărea și brațele sale. Dintre porturile din județul Tulcea, doar portul

Industrial Tulcea poate deservi nave maritime, însă pentru ieșirea la Marea Neagră o navă ar trebui să străbată Dunărea și brațele acesteia;

✓ volumul și diversitatea activităților economice din județul Constanța sunt mult peste cele înregistrate la nivelul județului Tulcea, care are un profil agrar;

✓ turismul în județul Constanța înregistrează valori net superioare celui din județul Tulcea și reprezintă 43% din potențialul turistic al țării.

Ținând seama de elementele comparative menționate, de imposibilitatea de stabilire în mod concret a unor delimitări geografice în marea teritorială, zona contiguă și zona economică exclusivă a României unde/până unde intervin cele două inspectorate, precum și de faptul că principalele instituții/autorități cu responsabilități în domeniul maritim au sediile în municipiul Constanța (Autoritatea Navală Română, Garda de Coastă, Agenția Română de Salvare a Vieții Omenești pe Mare – ARSVOM, etc.), prin proiectul de act normativ se propune crearea cadrului juridic necesar pentru asigurarea răspunsului în marea teritorială, zona contiguă și în zona economică la obiectivele specifice cum sunt platformele maritime de foraj și extracție exclusiv de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență al Județului Constanța.

2.3. Schimbări preconizate

a) Corelarea prevederilor *Hotărârii Guvernului nr. 1490/2004, cu modificările și completările ulterioare*, și ale *Hotărârii Guvernului nr. 1492/2004, cu modificările și completările ulterioare*, cu modificările survenite în legislația de nivel superior;

b) Dezvoltarea infrastructurii de pregătire existente prin *înființarea*, în subordinea IGSU, a Școlii de Aplicație, cu atribuții în principal în domeniul formării continue și al inițierii în carieră a ofițerilor din cadrul inspectoratului general și al structurilor subordonate, precum și în domeniul pregătirii altor categorii de personal din sfera managementului situațiilor de urgență;

c) Clarificarea destinației *grupului de intervenție* și crearea cadrului normativ necesar alocării juste de resursă umană, respectiv menținerii în cadrul gărzii de intervenție a relațiilor ierarhice stabilite prin regulamentele militare;

d) Lărgirea ariei structurilor cu rol în supravegherea pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor privind supravegherea pieței produselor pentru construcții din categoria echipamentelor fixe de luptă împotriva incendiilor – echipamente fixe pentru alarmă/detectare a incendiului, pentru stingerea incendiului și pentru controlul focului și fumului, precum și a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor, prin desemnarea inspectoratelor pentru situații de urgență ca autorități de supraveghere a pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor.

e) Stabilirea Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al Județului Constanța ca singura unitate destinată asigurării misiunilor prevăzute de lege pentru asigurarea intervenției în marea teritorială, zona contiguă și zona economică, la obiectivele de interes, inclusiv la platformele maritime de foraj și extracție aflate în aceste zone.

2.4. Alte informații

Secțiunea a 3-a Impactul socio-economic

3.1. Descrierea generală a beneficiarilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ

Prin modificările și completările propuse prin prezenta hotărâre a Guvernului au fost identificate următoarele categorii de beneficii:

✓ îmbunătățirea activității de supraveghere a pieței produselor în vederea îndeplinirii obligațiilor din legislația Uniunii Europene și din actele normative de punere în aplicare a legislației Uniunii Europene, precum și pentru o monitorizare mai eficientă a produselor din domeniul de competență al IGSU;

✓ dezvoltarea infrastructurii de pregătire existente prin *înființarea*, în subordinea IGSU, a Școlii de Aplicație;

✓ asigurarea unui timp minim de răspuns în cazul apariției unor evenimente generatoare de situații de urgență în marea teritorială, zona contiguă și în zona economică la obiectivele specifice cum sunt platformele maritime de foraj și extracție.

Având în vedere faptul că o parte din activitățile ce se vor desfășura în temeiul modificărilor propuse de prezentul act normativ sunt întreprinse și în prezent, în mod constant, și se încadrează în natura atribuțiilor autorităților competente, nu sunt preconizate costuri în aplicarea acestora.

Totodată, apreciem că prin reglementarea pregătirii personalului din structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență ar putea fi reduse cheltuielile generate de formarea/dezvoltarea profesională prin alți furnizori externi.

3.2. Impactul social

Proiectul are un impact social pozitiv asupra siguranței populației prin creșterea capacității de răspuns în marea teritorială și la platformele maritime de foraj și extracție, prin lărgirea ariei de competență a Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al Județului Constanța.

De asemenea, desemnarea inspectoratelor pentru situații de urgență ca autorități de supraveghere a pieței mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor va avea un impact social pozitiv prin monitorizarea strictă a produselor și evitarea introducerii pe piață a unor produse neconforme.

Totodată, prin eficientizarea modului de formare continuă a personalului operativ din cadrul structurilor aflate în coordonare se urmărește întărirea resursei umane pentru a răspunde eficient la evenimentele generatoare de situații de urgență.

3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.4. Impactul macroeconomic

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.5. Impactul asupra mediului de afaceri

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.6. Impactul asupra mediului înconjurător

Prin creșterea capacității de răspuns în cazul incendiilor din marea teritorială, inclusiv la platformele maritime de foraj și extracție care se găsesc în noua zonă de competență se reduce/se evită poluarea apei mării, ce ar fi putut avea repercusiuni asupra ecosistemului Mării Negre.

3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva dezvoltării durabile

Proiectul nu se referă la acest subiect.

3.9. Alte informații

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul
curent, cat si pe termen lung (pe 5 ani)

- în mii lei (RON) -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2023	2024	2025	2026	
1	2023	2024	2025	2026	2027	
- mii lei (RON) -						
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus, din care:	780	3.122	3.184	3.248	3.313	2.729
a) bugetul de stat, din acesta:	84	336	343	350	357	294
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
(ii) impozit pe venit	84	336	343	350	357	294
b) bugetele locale	0	0	0	0	0	0
(i) impozit pe profit	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat	696	2.786	2.841	2.898	2.956	2.435
(i) contribuții de asigurări	696	2.786	2.841	2.898	2.956	2.435
d) alte tipuri de venituri	-	-	-	-	-	-
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:	2.315	9.286	9.475	9.669	9.867	8.123
a) buget de stat, din acesta:	2.315	9.286	9.475	9.669	9.867	8.123
(i) cheltuieli de personal	2.173	8.691	8.864	9.042	9.223	7.599
(ii) bunuri și servicii	142	595	611	627	644	524
b) bugete locale, din care:	0	0	0	0	0	0
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:	0	0	0	0	0	0
(i) cheltuieli de personal	-	-	-	-	-	-
(ii) bunuri și servicii	-	-	-	-	-	-
d) alte tipuri de cheltuieli	-	-	-	-	-	-
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:	1.535	6.164	6.291	6.421	6.554	5.393
a) buget de stat	1.535	6.164	6.291	6.421	6.554	5.393
b) bugete locale	0	0	0	0	0	0
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau a cheltuielilor bugetare	-	-	-	-	-	-
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente:						
a) fișa financiară prevăzută la art.15 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;						
Anexă la prezenta notă de fundamentare.						

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

Nu este cazul, având în vedere faptul că, în ședința din data de 31.05.2021, Guvernul României a aprobat **Memorandumul cu tema: Redresarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și a structurilor subordonate**, care viza suplimentarea efectivelor Ministerului Afacerilor Interne cu 8546 posturi, repartizate etapizat pe baza analizei necesităților, **în scopul înființării unei școli de aplicație**, de noi subunități de intervenție/puncte de lucru, precum și pentru constituirea de echipaje de intervenție pe apă în cadrul structurilor de intervenție

În urma aprobării **Memorandumului**, prin Hotărârea Guvernului nr. 913/2021 a fost modificată Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cele 8546 posturi fiind cuprinse în Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007.

În perioada scursă de la data aprobării **Memorandumului**, în baza analizei necesităților, numărul de posturi repartizate IGSU și structurilor subordonate a fost suplimentat, din rândul celor aprobate, în vederea înființării de noi subunități de intervenție/puncte de lucru, proces aflat în derulare, precum și pentru constituirea de echipaje de intervenție pe apă în cadrul structurilor de intervenție, ocuparea posturilor realizându-se **cu încadrarea în bugetul alocat IGSU la titlul I – „cheltuieli de personal” și în limita indicatorilor aprobați.**

Înființarea Școlii de Aplicație este ultimul deziderat cuprins în Memorandumul sus menționat, posturile necesare fiind cuprinse în Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007, iar ocuparea acestora urmând a se face **cu încadrarea în bugetul alocat IGSU la titlul I – „cheltuieli de personal” și în limita indicatorilor aprobați.**

4.8. Alte informații:

A se vedea informațiile din fișa financiară.

Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare

5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ Proiectul nu se referă la acest subiect.

5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice Proiectul nu se referă la acest subiect.

5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE) Proiectul nu se referă la acest subiect.

5.3.1. Măsuri normative necesare transpunerii directivelor UE

a) tipul, titlul, numărul și data directivei UE ale cărei cerințe sunt transpuse de proiectul de act normativ:

b) obiectivele directivei UE:

c) tipul de transpunere a directivei UE în cauză, precizându-se dacă transpunerea este totală sau parțială (în situația transpunerii parțiale, se vor preciza termenul și modalitatea de transpunere totală):

5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE

a) justificarea necesității adoptării măsurilor incluse în proiect în vederea aplicării actului legislativ al UE: *Având în vedere termenul redus în care autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să ia o decizie cu privire la menținerea suspendării punerii în circulație a unor produse, sau ridicarea suspendării, precum și dinamica armonizării standardelor din domeniul produselor pentru construcții, numărul de produse pentru construcții din domeniul de competență al inspectoratului general a crescut în mod constant, ceea ce a condus la un număr mai mare de verificări, practica a demonstrat că structura de la nivelul inspectoratului general (4 posturi de ofițeri și un subofițer – la momentul actual fiind încadrați doar 2 ofițeri), nu poate efectua o evaluare eficientă (întrucât*

activitatea implică verificări fizice ale produsului la fața locului) și stabilirea unor măsuri corespunzătoare. Astfel, chiar și în situația unei încadrări la maxim a structurii de control din cadrul inspectoratului general, activitatea nu ar putea fi acoperită astfel încât să se respecte un standard de performanță.

b) tipul, titlul, numărul și data actului legislativ al UE pentru care se creează cadrul de aplicare:

✓ Regulamentul (UE) 2019/1.020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr.305/2011

✓ Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008

5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene

Proiectul nu se referă la acest subiect.

5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate

Proiectul nu se referă la acest subiect.

6. Alte informații

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative

Proiectul nu se referă la acest subiect.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Proiectul nu se referă la acest subiect.

6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale

Proiectul nu se referă la acest subiect.

6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative

Proiectul nu se referă la acest subiect.

6.5. Informații privind avizarea de către:

Avizul Consiliului Legislativ nr. _____ din data de _____.

6.6. Alte informații:

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ

Proiectul a fost promovat cu asigurarea procedurii de transparență decizională potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin publicarea pe pagina de internet a M.A.I. în data de _____, pentru asigurarea informării populației și a posibilității de a transmite propuneri și observații care să fie analizate.

Au putut fi transmise recomandări scrise până la data de _____.

În cadrul procedurii transparenței decizionale au fost primite observații ca urmare a publicării anunțului, iar la data de _____ a fost organizată o dezbatere publică a proiectului, la care au

participat asociații interesate, precum și membri ai societății civile, respectiv ai mass-media, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (9) din Legea nr. 52/2003.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Proiectul nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a

Măsurile privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ

8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ

a) necesitatea înființării unor noi organisme în cadrul administrației publice centrale și/sau locale:

➤ Structuri ce urmează a fi înființate/desființate/redenumite/resubordonate - se înființează, în subordinea inspectoratului general, Școala de Aplicație. Posturile necesare în acest sens se asigură din numărul total de posturi repartizat Ministerului Afacerilor Interne.

b) necesitatea extinderii competențelor instituțiilor existente:

➤ Extinderea competenței inspectoratelor pentru situații de urgență prin introducerea atribuțiilor de supraveghere a pieței produselor pentru construcții din categoria echipamentelor fixe de luptă împotriva incendiilor – echipamente fixe pentru alarmă/detectare a incendiului, pentru stingerea incendiului și pentru controlul focului și fumului, precum și a mijloacelor tehnice de apărare împotriva incendiilor.

➤ Extinderea competenței Inspectoratului pentru Situații de Urgență "Dobrogea" al Județului Constanța prin includerea în aria de intervenție a zonei mării teritoriale, zonei contigue, respectiv a zonei economice exclusive a României.

8.2. Alte informații

Față de cele prezentate a fost elaborat **proiectul hotărârii Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul organizării și funcționării structurilor pentru situații de urgență**, pe care îl supunem Guvernului spre adoptare.

**VICEPRIM – MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE**

MARIAN – CĂTĂLIN PREDOIU

AVIZAT

VICEPRIM-MINISTRU

MARIAN NEACȘU

**MINISTRUL MUNCII ȘI
SOLIDARITĂȚII SOCIALE**

MINISTRUL EDUCAȚIEI

SIMONA BUCURA - OPRESCU

LIGIA DECA

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE

**MINISTRUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII**

LUMINIȚA-TEODORA ODOBESCU

SORIN-MIHAI GRINDEANU

MINISTRUL FINANȚELOR

MINISTRUL JUSTIȚIEI

MARCEL - IOAN BOLOȘ

ALINA - ȘTEFANIA GORGHIU